

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 622

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 iulie 2019

SUMAR

Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 284 din 7 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind		unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative.....
		2–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
	515.	— Hotărâre pentru aprobarea scoaterii definitive din fondul forestier național, fără compensare, de către Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. a terenului în suprafață de 81,0248 ha, în vederea realizării obiectivului de utilitate publică și de interes național „Deschiderea și punerea în exploatare a Carierei Roșia de Jiu, județul Gorj, la o capacitate de 8,0 milioane tone/an lignit”
		12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
	941/4.362.	— Ordin al ministrului sănătății și al ministrului educației naționale pentru modificarea și completarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medicodentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală
		14
	2.697.	— Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru reacreditarea Muzeului Municipal Câmpulung din Câmpulung, județul Argeș
		15
	2.699.	— Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru acreditarea Muzeului Județean Mureș din municipiul Târgu Mureș, județul Mureș
		15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 284**

din 7 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, art. 13 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, art. 9 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 10 din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Dan Avădanei, George Dumitriu, Adrian Ursan, Doru Grecu, Petru Pascal, Anghel Stoica, Petru Vasilică și Ionel Ilie în Dosarul nr. 42.094/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.542D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în următoarele dosare: Dosarul nr. 1.677D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ridicată de Constantin Negrea și de Daniela Stanciu în Dosarul nr. 9.217/30/2016 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 1.723D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010, art. 13 din Legea nr. 285/2010, ale Legii nr. 283/2011, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ridicată de Ionel Alexandrescu, Paul Apostol, Cezar Virgil Astănoaie, Virgil Bălăceanu, Ioan Bamboi, Laurențiu Liviu Barbu, Corneliu Bocai, Ioan Bogdan, Petru Borcan, Gheorghe Bucur, Bogdan Călăvie, Florin Canciuc,

Remus Caproș, Valentin Carra, Gică Cerbu, Vasile Cerbu, Nicolae Cernat, Gheorghe Chelaru, Nicolae Chițu, Dorel Ciuhăț, Costel Ciupitu, Ionel Cojocaru, Ion Coșcodaru, Nicolae Cosma, Mihai Crap, George Cristea, Teodor Croială, Gheorghe Damian, Neculai Valentin David, Neculai Diaconu, Gigel Dirilie, Gheorghe Dolcoș, Viorel Constantin Dumitrache, Nicolae Dumitrache, Daniel Duță, Dutcovici Dorel Luigi, Narcis Adrian Epuran, Tinel Frăsineanu, Iulian Gălățan, Octavian Gheorghe, Costel Ghiorghită, Viorel Giantău, Dumitru Gloambeș, Ion Gordeș, Panaite Grecu, Grigoraș Marcel, Florin Gruită, Paul Ioan Hangi, Adrian Harabagiu, Vasile Hermeneanu, Gelu Ibănescu, Remus Ilica, Aurel Ioniță, Tiberiu Iozsa, Vasile Ivan, Valentin Jalbă, Liviu Lazăr, Sorin Learschi, Nicolae Leonte, Virgil Leonte, Dumitru Lică, Neculae Liuță, Vasile Lupșe, Ionel Manolache, Lucian Manolache, Sergiu Marin, Marian Micheten, Gheorghe Mihai, Nelu Mîrșu, Marcel Moldovianu, Ioan Moraru, Gheorghe Motoc, Costică Năstase, Todorel Neacșu, Ștefan Oancea, Virgil Ononfrei, Sandi Oprișor, Gheorghe Partaș, Dorin Pascu, Viorel Ion Pascu, Ștefan Remus Pătrașcu, Valentin Petre, Dan Plăvițu, Vasile Postoiu, Ilie Rad, Gheorghe Radu, Florian Răpan, Marcel Cristinel Răcu, Marian Sărdan, Vasile Soare, Constantin Stan, Alexandru Tabără, Nicolae Ioan Tănase, Gheorghe Tane, Vasile Tătaru, Adrian Teodorescu, Simion Tocănel, Iuliean Tudor Stevar, Petrică Țuțuianu, Didina Ursu, Niculae Vâlsan, Mihai Vasile, Daniel Vîrdol, Ion Vlaicu, Ioan Zaharia, Dorin Sima și Iulian Olariu în Dosarul nr. 99/3/2015* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 2.157D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ridicată de Marilena-Liliana Diaconu, Gheorghe Oprica, Nicolae Radu, Doru-Gheorghe Ardelean, Ana Baci, Marian Badila, Aneta Baltag, Marilena Banut, Tiberiu Ioan Baraian, Ioan-Cornel Bardan, Ilie Bobeiciuc, Alexandru Boboc, Tiberiu Gica Bota, Marcela Buzila, Gica Cadiu, Gabriel Caia, Dănuț Clonoschi, Roman-Eugen Coroiu, Vasile Culbece, Petru Sorin Dan, Daniel Dima, Petru Dobra, Georgeta Drăghici, Ioan Fit, Aurel Flonta, Constantin Frincu, Valentin Galdea, Constantin Georgescu, Marius Gheorghe, Maria Iordache, Lucian-Daniel Konrad, Vasile Lunguete, Maria Lupu, Dorin Mail, Nicolae Marincei, Dumitru Marocico, Ioan Maxim, Viorel Mesaros, Daniel Micoroi, Gavril-Aurel Minecan, Aurel Mocanu, Gheorghe Moldovan, Viorel Mot, Elena Violeta Munteanu, Dan Nedeloni, Nicolae Nistor, Niculina Nita, Marius Paduraru, Constantin Cristian Popescu, Constantin Radutoiu, Carmen Daniela Roman, Gica Sarghi, Cornel Sforon, Paul Ioan Sigheartau, Gheorghe Petru Sirian, Gheorghe Stan, Adriana Stănescu Mogos, Niculae Stănescu Mogos, Petruța-Mariana Stoica, Vasile Eugen Suditu, Ioan Susan, Marius Danut Tache, Ovidiu Teodorescu, Petru Tira, Elena Visan, Constantin Lupu și Dumitru Iorgu în Dosarul nr. 11.575/3/2017 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 2.359D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ridicată de Eugen Meran în Dosarul nr. 36.685/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale; Dosarul nr. 2.409D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 285/2010, art. 9 din Legea nr. 283/2011, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011, ridicată de Alexandru Pestrițu în Dosarul nr. 27.310/3/2015 al Curții de Apel București — Secția

a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; Dosarul nr. 2.515D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și, în special, ale art. 11 alin. (1) din aceasta, ridicată de Ioan Valer Andreica în Dosarul nr. 301/112/2017 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 2.778D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și, în special, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ridicată de Kiss Sorin Dorel în Dosarul nr. 3.719/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal răspunde doamna avocat Daniela Nicoleta Andreescu, având împuternicire avocațială depusă la dosar, pentru Eugen Meran, autor al excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 2.359D/2017. Lipsesc ceilalți autori ai excepțiilor de neconstituționalitate, precum și celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Avocatul autorului excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 2.359D/2017 și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.677D/2017, nr. 1.723D/2017, nr. 2.157D/2017, nr. 2.359D/2017, nr. 2.409D/2017, nr. 2.515D/2017 și nr. 2.778D/2017 la Dosarul nr. 1.542D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 2.359D/2017, care solicită admiterea acesteia, arătând, în primul rând, că suspendarea plății ajutoarelor la care se referă textele de lege criticate a fost permanentizată, astfel încât dreptul acordat prin Legea-cadru nr. 284/2010 a devenit iluzoriu. La momentul formulării excepției, dreptul exista, acesta fiind abrogat, prin lege, abia în anul 2017. Însă, timp de 9 ani, dreptul în discuție, deși a fost reglementat prin lege până în anul 2017, nu s-a acordat persoanelor îndreptățite. Criticile de neconstituționalitate ce vizează încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sunt întemeiate, deoarece dreptul a fost lipsit de substanță, în condițiile în care obligațiile militarilor au rămas aceleași. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia, dacă este afectată substanța dreptului reglementat prin lege, acesta devenind iluzoriu, se încalcă art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Precizează că deciziile Curții Constituționale asupra dispozițiilor criticate au avut în vedere momentul pronunțării lor, moment la care drepturile în discuție nu deveniseră încă iluzorii, pentru că trecuse puțin timp de la reglementările criticate. Însă după 9 ani de suspendare a plății drepturile la ajutoare au devenii iluzorii. În al doilea rând, mai susține că se încalcă și art. 16 din Constituție, deoarece dreptul în discuție se acordă moștenitorilor, pentru aceștia dreptul continuând să existe, dispozițiile de lege criticate fiind, astfel, discriminatorii. Al treilea motiv de neconstituționalitate este legat de faptul că, la momentul adoptării legii prin care s-a suspendat prima dată plata dreptului, exista interesul legitim al statului, raportat la lipsurile financiare. Or, în anul 2016, s-au acordat foarte multe drepturi salariale; în schimb, s-a susținut suspendarea acestui drept.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate,

sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 681 din 2 noiembrie 2017, nr. 154 din 27 martie 2018 sau nr. 616 din 2 octombrie 2018.

8. În replică, avocatul autorului excepției solicită revenirea asupra jurisprudenței Curții Constituționale, având în vedere că aceasta a fost pronunțată în funcție de data formulării excepției, dată la care dreptul în discuție nu devenise iluzoriu. Or, au trecut 9 ani de la suspendarea plății dreptului, iar legiuitorul a eliminat acest drept abia în anul 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.542D/2017, prin Încheierea din 13 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 42.094/3/2016, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Legea nr. 118/2010, art. 13 din Legea nr. 285/2010, art. 9 din Legea nr. 283/2011, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantii Dan Avădanei, George Dumitriu, Adrian Ursan, Doru Grecu, Petru Pascal, Anghel Stoica, Petru Vasilică și Ionel Ilie în cadrul soluționării acțiunii de contencios administrativ, prin care s-a solicitat acordarea de drepturi bănești — plata ajutorului reglementat de art. 20 din anexa nr. VII, capitolul II, la Legea-cadru nr. 284/2010.

10. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.677D/2017, prin Încheierea din 25 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 9.217/30/2016, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantii Constantin Negrea și Daniela Stanciu în cadrul soluționării acțiunii de contencios administrativ prin care s-a solicitat acordarea de drepturi bănești — plata ajutorului reglementat de art. 20 din anexa nr. VII, capitolul II, la Legea-cadru nr. 284/2010.

11. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.723D/2017, prin Încheierea din 5 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 99/3/2015*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010, art. 13 din Legea nr. 285/2010, ale Legii nr. 283/2011, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantii Ionel Alexandrescu, Paul Apostol, Cezar Virgil Astănoaie, Virgil Bălăceanu, Ioan Bamboi, Laurențiu Liviu Barbu, Corneliu Bocai, Ioan Bogdan, Petru Borcan, Gheorghe Bucur, Bogdan Călăvie, Florin Canciuc, Remus Caproș, Valentin Carra, Gică Cerbu, Vasile Cerbu, Nicolae Cernat, Gheorghe Chelaru, Nicolae Chițu, Dorel Ciuhat, Costel Ciupitu, Ionel Cojocar, Ion Coșcodaru, Nicolae Cosma, Mihai Crap, George Cristea, Teodor Croială, Gheorghe Damian, Neculai Valentin

David, Neculai Diaconu, Gigel Dirilie, Gheorghe Dolcoș, Viorel Constantin Dumitrache, Nicolae Dumitrache, Daniel Duță, Dorel Luigi Dutcovici, Narcis Adrian Epuran, Tinel Frăsineanu, Iulian Gălățan, Octavian Gheorghe, Costel Ghiorghită, Viorel Giantău, Dumitru Gloambeș, Ion Gordeș, Panaite Grecu, Marcel Grigoraș, Florin Gruită, Paul Ioan Hangi, Adrian Harabagiu, Vasile Hermeneanu, Gelu Ibănescu, Remus Ilica, Aurel Ioniță, Tiberiu Iozsa, Vasile Ivan, Valentin Jalbă, Liviu Lazăr, Sorin Learschi, Nicolae Leonte, Virgil Leonte, Dumitru Lică, Neculae Liută, Vasile Lupșe, Ionel Manolache, Lucian Manolache, Sergiu Marin, Marian Micheten, Gheorghe Mihai, Nelu Mîrșu, Marcel Moldovianu, Ioan Moraru, Gheorghe Motoc, Costică Năstase, Todorel Neacșu, Ștefan Oancea, Virgil Ononfrei, Sandi Oprișor, Gheorghe Partaș, Dorin Pascu, Viorel Ion Pascu, Ștefan Remus Pătrașcu, Valentin Petre, Dan Plăvițu, Vasile Postoiu, Ilie Rad, Gheorghe Radu, Florian Răpan, Marcel Cristinel Râcu, Marian Sârdan, Vasile Soare, Constantin Stan, Alexandru Tabără, Nicolae Ioan Tănase, Gheorghe Tane, Vasile Tătaru, Adrian Teodorescu, Simion Tocănel, Stevar Iuliean Tudor, Petrică Țuțuianu, Didina Ursu, Niculae Vâlsan, Mihai Vasile, Daniel Vîrdol, Ion Vlaicu, Ioan Zaharia, Dorin Sima și de Iulian Olariu în cadrul soluționării acțiunii de contencios administrativ prin care s-a solicitat acordarea de drepturi bănești — plata ajutorului reglementat de art. 20 din anexa nr. VII, capitolul II, la Legea-cadru nr. 284/2010.

12. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.157D/2017, prin Sentința civilă nr. 4.272 din 30 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.575/3/2017, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantii Marilena-Liliana Diaconu, Gheorghe Oprica, Nicolae Radu, Doru-Gheorghe Ardelean, Ana Baci, Marian Badila, Aneta Baltag, Marilena Banut, Tiberiu Ioan Baraian, Ioan-Cornel Bardan, Ilie Bobeiciuc, Alexandru Boboc, Tiberiu Gica Bota, Marcela Buzila, Gica Cadiu, Gabriel Caia, Dănuț Clonoschi, Roman-Eugen Coroiu, Vasile Culbece, Petru Sorin Dan, Daniel Dima, Petru Dobra, Georgeta Drăghici, Ioan Fit, Aurel Flonta, Constantin Frincu, Valentin Galdea, Constantin Georgescu, Marius Gheorghe, Maria Iordache, Lucian-Daniel Konrad, Vasile Lunguete, Maria Lupu, Dorin Mai, Nicolae Marincei, Dumitru Marocico, Ioan Maxim, Viorel Mesaros, Daniel Micoroi, Gavril-Aurel Minecan, Aurel Mocanu, Gheorghe Moldovan, Viorel Mot, Elena Violeta Munteanu, Dan Nedeloni, Nicolae Nistor, Niculina Nita, Marius Padurar, Constantin Cristian Popescu, Constantin Radutoiu, Carmen Daniela Roman, Gica Sarghi, Cornel Sfordon, Paul Ioan Sigheartau, Gheorghe Petru Sirian, Gheorghe Stan, Adriana Stănescu Mogos, Niculae Stănescu Mogos, Petruta-Mariana Stoica, Vasile Eugen Suditu, Ioan Susan, Marius Danut Tache, Ovidiu Teodorescu, Petru Tira, Elena Visan, Constantin Lupu și de Dumitru Iorgu în cadrul soluționării acțiunii de contencios administrativ prin care s-a solicitat acordarea de drepturi bănești — plata ajutorului reglementat de art. 20 din anexa nr. VII, capitolul II, la Legea-cadru nr. 284/2010.

13. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.359D/2017, prin Încheierea din 30 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 36.685/3/2016, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Eugen Meran în cadrul soluționării acțiunii de contencios administrativ prin care s-a solicitat acordarea de drepturi bănești — plata ajutorului reglementat de art. 20 din anexa nr. VII, capitolul II, la Legea-cadru nr. 284/2010.

14. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.409D/2017, prin Încheierea din 4 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 27.310/3/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 285/2010, art. 9 din Legea nr. 283/2011, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Alexandru Pestrițu în cadrul soluționării acțiunii de contencios administrativ prin care s-a solicitat acordarea de drepturi bănești — plata ajutorului reglementat de art. 20 din anexa nr. VII, capitolul II, la Legea-cadru nr. 284/2010.

15. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.515D/2017, prin Încheierea din 15 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 301/112/2017, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și, în special, ale art. 11 alin. (1) din aceasta.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Ioan-Valer Andreica în cadrul soluționării acțiunii de contencios administrativ prin care s-a solicitat acordarea de drepturi bănești — plata ajutorului reglementat de art. 20 din anexa nr. VII, capitolul II, la Legea-cadru nr. 284/2010.

16. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.778D/2017, prin Încheierea din 9 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.719/117/2017, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și, în special, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Kiss Sorin Dorel în cadrul soluționării acțiunii de contencios administrativ prin care s-a solicitat acordarea de drepturi bănești — plata ajutorului reglementat de art. 20 din anexa nr. VII capitolul II la Legea-cadru nr. 284/2010.

17. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că excepția vizează problematica neacordării până în prezent a ajutoarelor la trecerea în rezervă, convenite cadrelor militare, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare [ajutoare prevăzute de art. 20 alin. (1) din anexa VII secțiunea 3 la Legea-cadru nr. 284/2010], pentru perioada 2010-2017. Cu privire la aceasta, autorii excepției solicită Curții Constituționale sancționarea, la nivel constituțional, a legiuitorului (primar sau delegat) pentru erorile intervenite în procesul de legiferare și care vizează, în principal, următoarele aspecte: lipsa de previzibilitate a actelor normative referitoare la măsura suspendării repetate a acestor drepturi; contracararea măsurilor legislative adoptate de către Parlament cu prevederi din ordonanțe de urgență ale Guvernului; crearea unei situații mai favorabile statului român, prin emiterea și aplicarea unui nou act normativ, într-un proces pendinte. Cu privire la lipsa de previzibilitate a textelor de lege criticate, autorii excepției arată că suspendarea repetată a dreptului la ajutoare, pentru mai mulți ani la rând, afectează caracterul previzibil al normelor de lege, deoarece speranța titularilor acestor drepturi, deși are un suport real, este, în realitate, lipsită de conținut. Lipsa de previzibilitate

conduce la afectarea caracterului de *lex certa* al normei aplicabile și, implicit, în condițiile unei legi imprecise, la relativizarea garanțiilor care însoțesc dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care include și dreptul la o apărare eficientă. Prin folosirea unei tehnici legislative inadecvate, *sui generis*, legiuitorul a adus atingere în final demnității umane, iar formularea ambiguă a unui text de lege obligă judecătorul să adauge la lege, să stabilească el însuși în fața cărui eveniment se află (abrogare sau suspendare a unui drept), substituindu-se legiuitorului și, astfel, fiind obligat să încalce principiul separației puterilor în stat. Practic, aceeași normă poate fi judecată cu două măsuri diferite de către instanțe, ceea ce s-a întâmplat și în cazul acordării ajutoarelor la trecerea în rezervă: majoritatea instanțelor au apreciat că actele normative anuale nu au fost acte normative de suspendare și au fost doar câteva cazuri izolate în care instanțele au stabilit că aceste acte normative au suspendat dreptul la ajutoare. Din cauza lipsei de claritate și previzibilitate, este încălcat dreptul la un proces echitabil, pentru că acestea constituie o condiție *sine qua non* a calității și constituționalității normei juridice.

18. Totodată, se arată că măsura adoptării unor acte normative succesive, prin care a fost suspendată în mod repetat acordarea dreptului mai sus amintit, afectează proporționalitatea măsurii și duce în final la anihilarea acestui drept. Suspendarea trebuie să se dispună pe un termen limitat și rezonabil, dar, în acest caz, raționamentul legiuitorului se dovedește, în mod vădit, lipsit de temei rezonabil. În același sens, autorii excepției arată că statul nu este împiedicat să facă schimbări legislative, însă are obligația să mențină o balanță rezonabilă între încrederea indivizilor în prevederile legale existente și interesele pentru a căror satisfacere operează modificarea cadrului legal. Noțiunea de „*speranță legitimă*” trebuie înțeleasă și interpretată ca avându-și temeiul în dreptul cetățeanului la coerență și siguranță legislativă, astfel încât, în temeiul legii, acesta să își poată valorifica, păstra și apăra drepturile.

19. Autorii excepției mai susțin că textele de lege contravin prevederilor art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție. În acest sens arată că sintagmele „*nu se acordă*” și „*nu se aplică*” nu respectă normele de tehnică legislativă, întrucât, fără a abroga dispozițiile art. 20 alin. (1) din anexa VII secțiunea 3 la Legea-cadru nr. 284/2010, legiuitorul îndeamnă la nerespectarea acestora, fără a se înscrie în niciunul dintre evenimentele legislative prevăzute în cadrul Legii nr. 24/2000. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a arătat, prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, că „dispozițiile art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, vizează exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor, în sensul că acesta este suspendat în perioada 3 iulie—31 decembrie 2010, și nu existența acestui drept”. În susținerea celor mai sus arătate, autorii excepției invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, referitoare la condiția de claritate și previzibilitate a normei legale (Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în *Cauza Păduraru împotriva României*, Hotărârea din 6 decembrie 2007, pronunțată în *Cauza Beian împotriva României*, Hotărârea din 29 martie 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, și Hotărârea din 23 septembrie 1998, pronunțată în *Cauza Petra împotriva României*). De asemenea, se arată că, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, Curtea Constituțională a statuat că „deși autoritățile au dreptul de a dispune cu privire la acordarea drepturilor bănești pretinse de autorii excepției de neconstituționalitate, restrângerea ori suspendarea acestor drepturi și în viitor, în condițiile în care

textele de lege care le prevăd nu au fost abrogate, ar putea justifica întrebarea dacă aceste drepturi mai există și dacă nu cumva textele de lege care le prevăd au fost în fapt lipsite de eficiență, așa încât speranța titularilor acestor drepturi, deși are un suport legal, este în realitate lipsită de conținut. Astfel, deși formal limitată în timp, respectiv vizând durata unui an calendaristic, măsura de suspendare repetată a acestor drepturi, pentru mai mulți ani la rând, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi”.

20. În critica pe care o formulează, autorii excepției arată și că dispozițiile ordonanțelor de urgență prin care se prevede, în mai mulți ani consecutivi, că nu se acordă ajutoarele sau indemnizațiile la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, sunt neconstituționale, întrucât contracarează dispozițiile unei legi adoptate de Parlament, printr-o ordonanță de urgență. Astfel, se consideră că sunt încălcate prevederile art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102, art. 115 alin. (4) și ale art. 115 din Constituție. De asemenea, se consideră că se încalcă prevederile art. 147 din Legea fundamentală, întrucât sunt încălcate deciziile Curții Constituționale nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, nr. 842 din 2 iunie 2009 și nr. 984 din 30 iunie 2009.

21. Autorii excepției de neconstituționalitate mai susțin că dispozițiile de lege criticate aduc atingere și prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât drepturile bănești pretinse sunt consacrate de lege, iar dispozițiile art. 15 alin. (1) din Constituție prevăd că cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi.

22. De asemenea se susține că ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 83/2014 și nr. 57/2015 au fost adoptate cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (4). Totodată, sunt încălcate prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, referitoare la interdicția afectării, prin dispozițiile unei ordonanțe de urgență a Guvernului, a drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție, deoarece adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 nu a fost motivată de necesitatea reglementării într-un domeniu în care legiuitorul primar nu a intervenit, ci, dimpotrivă, de contracararea unei măsuri de politică legislativă în domeniul drepturilor salariale suplimentare.

23. Se mai susține că un drept recunoscut de lege unei persoane echivalează cu o creanță asupra statului, asimilată unui drept de proprietate în sensul Convenției europene pentru protecția drepturilor și libertăților fundamentale, și care trebuie să se bucure de protecție juridică efectivă din partea statului, fără a exista posibilitatea suspendării *sine die* a plății acestor drepturi, posibilitate contrară art. 53 din Constituție. Prin urmare, dreptul pretins se bucură atât de protecția art. 44 din Constituție, cât și de cea a art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sens în care se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia protecției proprietății private. Ca atare, se susține că se impune aplicarea cu prioritate a reglementărilor internaționale, și anume: art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Primul Protocol la Convenție, Protocolul nr. 12 la Convenție și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

24. Totodată, se consideră că sunt înfrânțe și prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii, întrucât dreptul la ajutoare a fost amânat anual, timp de 7 ani, devenind drept iluzoriu și anulându-se, practic, cu efect retroactiv, un drept câștigat sub legea veche.

25. Autorii excepției susțin că sunt încălcate și prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât se instituie o discriminare între persoanele cărora le-au încetat raporturile de

muncă prin pensionare anterior intrării în vigoare a dispozițiilor legale prin care a fost suspendată plata acestor ajutoare și persoanele care s-au pensionat ulterior, cărora le este refuzată plata acestor ajutoare. În același timp, există o inegalitate de tratament între persoanele ale căror raporturi de muncă au încetat prin deces și persoanele ale căror raporturi de muncă au încetat prin pensionare, ce rezultă din dispozițiile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, care prevede că dispozițiile art. 11 alin. (1) din același act normativ nu se aplică în situația încetării raporturilor de muncă sau serviciu ca urmare a decesului angajatului. Or, dacă în cazul persoanelor ale căror raporturi de serviciu încetează prin deces nu a fost suspendată plata către moștenitori a ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa VII — secțiunea 3 din Legea-cadru nr. 284/2010, este evident că se produce o discriminare celorlalte persoane ale căror raporturi de serviciu încetează prin pensionare, retragere sau trecere în rezervă.

26. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.542D/2017, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că, referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, este relevantă jurisprudența Curții Constituționale. În privința celorlalte critici ale autorilor excepției, arată că exprimarea opiniei instanței ar echivala cu o antepunțare în cauză. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.677D/2017, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, sens în care se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 443 din 21 iunie 2016. În dosarele Curții Constituționale nr. 1.723D/2017 și nr. 2.157D/2017, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, acestea punând în practică politicile statului. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.359D/2017, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că dispozițiile criticate nu contravin normelor constituționale invocate. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.409D/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că prevederile criticate sunt constituționale, raportat la criticile de constituționalitate, sens în care se invocă jurisprudența Curții Constituționale. Cu privire la lipsa de previzibilitate sub aspectul existenței dreptului, instanța apreciază că exprimarea punctului său de vedere ar echivala cu o antepunțare. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.515D/2017, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale existând în acest sens o jurisprudență conturată a Curții Constituționale. Consideră, de asemenea, că numai instanța de contencios constituțional este în măsură să aprecieze proporționalitatea soluției legislative, în condițiile art. 53 din Constituție. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.778D/2017, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

27. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

28. **Guvernul**, exprimându-și punctul de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă argumentele reținute în jurisprudența Curții Constituționale, în special în deciziile nr. 170 din 19 martie 2015, nr. 557 din 16 iulie 2015 și nr. 443 din 21 iunie 2016.

29. **Avocatul Poporului**, în dosarele nr. 1.677D/2017, nr. 1.723D/2017, nr. 2.359D/2017, nr. 2.409D/2017,

nr. 2.515D/2017 și nr. 2.778D/2017, precizează că își menține punctul de vedere astfel cum a fost reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 443 din 21 iunie 2016 și nr. 366 din 30 mai 2017, în sensul constituționalității dispozițiilor de lege criticate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctul de vedere transmis la dosarele nr. 1.542D/2017, nr. 1.723D/2017 și nr. 2.778D/2017 de către Ministerul Apărării Naționale, concluziile scrise depuse la Dosarul nr. 2.157D/2017 de către Administrația Națională a Penitenciarelor, susținerile avocatului autorului excepției din Dosarul nr. 2.359D/2017, prezent la ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

30. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

31. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în actele de sesizare, îl constituie prevederile Legii nr. 118/2010, în special ale art. 9 din aceasta, ale art. 13 din Legea nr. 285/2010, ale Legii nr. 283/2011, în special ale art. 8, art. 9 și art. 18 din aceasta, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în special, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în ansamblu, ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, în special, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2017, în ansamblu. Analizând susținerile autorilor excepției, cu privire la Legea nr. 118/2010, Curtea reține că, în realitate, aceștia critică doar dispozițiile art. 9 din aceasta. Referitor la Legea nr. 283/2011 și, în special, la art. 8, art. 9 și art. 18 din aceasta, Curtea constată că, în realitate, autorii critică doar dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011. De asemenea, în ceea ce privește dispozițiile art. 13 din Legea nr. 285/2010, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, Curtea reține că autorii excepției au în vedere doar dispozițiile alin. (1) ale acestor articole. În concluzie, analizând motivarea autorilor excepției, Curtea constată că aceștia critică, în realitate, următoarele dispoziții:

— Art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, potrivit căruia: „*Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi nu se mai acordă ajutoare sau, după caz, indemnizații la ieșirea la pensie, retragere ori la trecerea în rezervă.*”;

— Art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, potrivit căruia: „*În anul 2011, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*” [potrivit art. 16 alin. (1) din

Legea nr. 118/2010, „*Prevederile art. 1—3, art. 5, art. 6 alin. (1), precum și cele ale art. 9—14 se aplică până la 31 decembrie 2010.*”];

— Art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, potrivit căruia: „*În anul 2012 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.*”;

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, potrivit căruia: „*Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și ale art. 7 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.*”;

— Art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, potrivit căruia: „*În anul 2014 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.*”;

— Art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, potrivit căruia: „*În anul 2015, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*”;

— Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, potrivit căruia: „*În anul 2016, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*”

— Art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 22 decembrie 2016: „*În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*”

— Art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017: „*Prevederile art. 1 alin. (3)—(5),*

art. 2—4, art. 5 alin. (2)—(4) și art. 6—11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, se aplică în mod corespunzător și în perioada 1 martie—31 decembrie 2017.”

32. Curtea constată că, în prezent, dispozițiile de lege criticate și-au încetat aplicarea. Cu toate acestea, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt aplicabile în cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea va analiza constituționalitatea textelor de lege cu care a fost sesizată.

33. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (3), (4) și (5) referitoare la statul român, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 51 privind dreptul de petiționare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, art. 102 referitor la rolul și structura Guvernului, art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile emiterii ordonanțelor de urgență și art. 147 alin. (4) referitor la deciziile Curții Constituționale. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 privind protecția proprietății private din Primul Protocol la Convenție, ale Protocolului nr. 12 la Convenție, privind nediscriminarea, ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitor la dreptul de proprietate, ale art. 20 și art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitoare la egalitatea în fața legii și nediscriminarea, precum și prevederile Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice.

34. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 20 din anexa nr. VII — Familia Ocupațională De Funcții Bugetare „Apărare, Ordine Publică Și Siguranță Națională” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (în prezent abrogată prin Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice), „(1) *La trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pentru activitatea depusă, în funcție de vechimea efectivă ca militar, polițist, funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personal civil în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, beneficiază de un ajutor stabilit în raport cu solda funcției de bază, respectiv salariul funcției de bază avută/avut în luna schimbării poziției de activitate, astfel:*

Vechime efectivă:

— până la 5 ani — un ajutor egal cu 3 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;

— între 5—10 ani — un ajutor egal cu 6 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;

— între 10—15 ani — un ajutor egal cu 8 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;

— între 15—20 ani — un ajutor egal cu 10 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;

— între 20—25 ani — un ajutor egal cu 12 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;

— între 25—30 ani — un ajutor egal cu 15 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;

— peste 30 ani — un ajutor egal cu 20 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază.

(2) *Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv ale căror raporturi de serviciu au încetat, cu drept la pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă de pensionare prevăzute de lege, mai beneficiază, pentru fiecare an întreg rămas până la limita de vârstă de pensionare sau, în situația în care pot desfășura activitate peste această limită, până la limitele de vârstă în grad la care pot fi menținute în activitate categoriile respective de personal, de un ajutor egal cu două solde ale funcției de bază, respectiv cu două salarii ale funcției de bază”.*

35. Prin textele de lege criticate s-a dispus, anual, pentru perioada 2010—2017, neacordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. Cu privire la unele dintre aceste dispoziții legale, Curtea s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015, prin Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 29 iulie 2016, prin Decizia nr. 204 din 30 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 10 iulie 2017, prin Decizia nr. 366 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 26 iulie 2017, prin Decizia nr. 681 din 2 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 16 februarie 2018, prin Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 6 august 2018, sau prin Decizia nr. 616 din 2 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 5 februarie 2019, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestora. Prin Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, paragraful 21, Curtea a reținut, în esență, că aceste drepturi bănești — ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă — „reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional”.

36. Analizând criticile de neconstituționalitate extrinsecă, raportate la art. 61 și art. 108 din Constituție, prin Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, paragraful 32, Curtea a amintit că, referitor la posibilitatea Guvernului de a suspenda ori lipsi de efect dispozițiile unei legi, pe calea ordonanțelor de urgență, prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 2 decembrie 2008, a statuat că „ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei

grave atingeri aduse interesului public”. Constatând că, în acea speță, adoptarea de către Guvern a ordonanței de urgență criticate a fost neconstituțională, întrucât „nu a fost motivată de necesitatea reglementării într-un domeniu în care legiuitorul primar nu a intervenit, ci, dimpotrivă, de contracararea unei măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptată de Parlament”, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, iar considerentele acesteia au fost preluate și în Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009, Decizia nr. 984 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 4 august 2009, ori Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009. Însă, prin Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, Curtea a stabilit că argumentele referitoare la interdicția Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență care împiedică o lege adoptată de Parlament să își producă efectele nu au vizat și dreptul puterii executive de a reglementa cu privire la drepturi care nu au o consacrare constituțională. Astfel, Curtea a apreciat ca fiind lipsită de temeii critica de neconstituționalitate formulată în raport cu prevederile art. 1 alin. (4), art. 61 privind rolul și structura Parlamentului și art. 102 referitor la rolul și structura Guvernului (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, paragraful 23).

37. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, raportată la art. 115 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 366 din 30 mai 2017, paragrafele 27 și 28, Curtea a reținut că Guvernul a motivat intervenția sa pe calea delegării legislative invocând argumentul că „neadoptarea acestor măsuri ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat de 2,2% din produsul intern brut în anul 2016, ceea ce presupune un deficit bugetar în 2016 de 5% din produsul intern brut, afectând în mod semnificativ sustenabilitatea finanțelor publice”. Cu alte cuvinte, „în situația neadoptării acestor măsuri în regim de urgență, deficitul bugetar în anul 2016 va depăși pragul de 3% din produsul intern brut prevăzut de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ratificat prin Legea nr. 13/2008, ceea ce va determina declanșarea de către Comisia Europeană a procedurii de deficit excesiv”. Pe de altă parte, luarea acestor măsuri în regim de urgență s-a impus „având în vedere necesitatea adoptării, în cel mai scurt timp, a legii bugetului de stat și a legii bugetului asigurărilor sociale de stat”, aceste elemente vizând interesul general public și constituind situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată. Astfel, Curtea a apreciat că cele invocate de Guvern în nota de fundamentare întrunesc condițiile existenței unei situații extraordinare și urgente care, în mod obiectiv, impun emiterea unei ordonanțe de urgență. Necesitatea identificării mijloacelor prin care să se asigure sustenabilitatea finanțelor publice, așa cum este *inter alia* suspendarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, și riscul ca prin neluarea acestor măsuri să sporească deficitul bugetar, cu consecința nerespectării angajamentelor pe care statul și le-a asumat în calitatea sa de membru al Uniunii Europene, reprezintă motive ce justifică intervenția legislativă a Guvernului pentru evitarea unei grave atingeri aduse interesului public. Prin urmare, Curtea a constatat că această critică este neîntemeiată (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, paragraful 24).

38. De asemenea, prin Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, paragrafele 34 și 35, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost adoptate

cu respectarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 616 din 2 octombrie 2018, paragraful 51).

39. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, din cauza caracterului imprevizibil al dispozițiilor referitoare la neacordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, prin Decizia nr. 541 din 14 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 17 august 2015, paragraful 17, Curtea nu a reținut această critică, stabilind că „persoanele care se pensionează se supun dispozițiilor legale în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum* (a se vedea în același sens și Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, paragraful 30).

40. În ceea ce privește susținerile autorilor excepției, potrivit cărora dispozițiile de lege criticate sunt neclare, deoarece nu se poate stabili cu certitudine dacă aceste drepturi vor mai fi acordate și nici nu se poate stabili cu exactitate termenul până la care se suspendă plata acestora, prin Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, paragraful 31, Curtea a constatat că acestea sunt neîntemeiate, deoarece Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2015) a stabilit că voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept. Rațiunea acestei interpretări este impusă și de succesiunea în timp a actelor normative prin care legiuitorul a dispus, cu caracter temporar, măsura neaplicării dispozițiilor legale privind ajutoarele/indemnizațiile în anii 2011—2015. De altfel, Curtea a reținut că, potrivit art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, nici în anul 2018 nu s-au acordat ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.

41. Cât privește critica referitoare la art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, paragraful 24, a reținut că dispozițiile de lege criticate nu retroactivează, ci prevăd că, în anul 2011, nu se aplică dispozițiile de lege care reglementează acordarea de ajutoare, indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.

42. Cu privire la încălcarea art. 16 din Constituție, prin discriminarea față de situația încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a decesului angajatului, prin Decizia nr. 204 din 30 martie 2017, paragraful 24, Curtea a stabilit că o asemenea critică nu poate fi primită, deoarece, în jurisprudența sa, a reținut că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea în acest sens Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Faptul că legiuitorul a considerat că, în ipoteza încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a decesului angajatului, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor respective se aplică nu poate constitui un privilegiu care să conducă la încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție și nici nu creează discriminare între categoriile de angajați. De asemenea, prin Decizia nr. 192 din 23 martie 2017, paragraful 22, Curtea a reținut că cele două categorii de persoane nu se

afliă într-o situație identică, de natură să justifice aplicarea unui tratament egal. Având în vedere această situație obiectiv diferită, prin reglementarea criticată legiuitorul a avut în vedere considerente de protecție socială a familiilor celor decedați (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, paragraful 26).

43. De asemenea, raportându-se la aceleași prevederi din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 135 din 10 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 24 mai 2016, a reținut că „situația diferită în care se găsesc persoanele în funcție de aplicarea principiului *tempus regit actum* nu poate fi considerată ca fiind contrară dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor” (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 616 din 2 octombrie 2018, paragraful 54).

44. Referitor la critica privind încălcarea art. 41 din Constituție, prin Decizia nr. 192 din 23 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 8 iunie 2017, paragraful 19, Curtea a reținut că, potrivit art. 41 alin. (2) din Constituție, salariații au dreptul la măsuri de protecție socială care privesc: securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, „*precum și în alte situații specifice, stabilite prin lege*”. Prin urmare, nu există o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa acordarea de ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.

45. Referindu-se la compatibilitatea prevederilor de lege criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate, prin Decizia nr. 192 din 23 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 8 iunie 2017, paragraful 18, Curtea a reiterat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea spre exemplu Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23), statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Astfel, statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii, prin modificări legislative corespunzătoare. În același sens este și Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragrafele 15 și 19, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului amintește că, datorită unei cunoașteri directe a propriei societăți și a necesităților acesteia, autoritățile naționale se află, în principiu, într-o poziție mai adecvată decât instanța internațională pentru a stabili ce anume este „de utilitate publică”. În consecință, în cadrul mecanismului de protecție creat de Convenție, este de competența acestora să se pronunțe primele cu privire la existența unei probleme de interes general. Considerând normal ca legiuitorul să dispună de o mare libertate în conducerea unei politici economice și sociale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului respectă modul în care legiuitorul național percepe imperativele „utilității publice”, cu excepția cazului în care raționamentul său se dovedește în mod vădit lipsit de orice temelie rezonabil.

46. În ceea ce privește critica raportată la dispozițiile art. 47 alin. (1) și (2) din Constituție, prin Decizia nr. 366 din 30 mai 2017, paragrafele 23 și 24, Curtea a reținut ca relevante considerentele Deciziei nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, în care a constatat că „stabilirea aceluși standard al nivelului de trai care poate fi considerat ca fiind decent trebuie apreciată de la caz la caz, în funcție de o serie de factori conjuncturali.

Situația economică a țării, resursele de care dispune statul în vederea atingerii acestui obiectiv, dar și nivelul de dezvoltare al societății, gradul de cultură și civilizație la un anumit moment și modul de organizare a societății reprezintă deopotrivă coordonate care trebuie luate în considerare atunci când se evaluează nivelul «decent» al vieții. În concluzie, aprecierea modului și a măsurii în care statul reușește să ducă la îndeplinire obligația de a asigura un nivel de trai decent trebuie să fie raportată la acești factori, nefiind posibilă stabilirea unui standard fix, imuabil”. Or, în lumina acestor considerente, Curtea a apreciat că dispozițiile legale criticate nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, ci mai degrabă ca instituind un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente, în funcție de care nivelul de trai nu poate fi evaluat ca având un standard mai ridicat (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, paragraful 28).

47. Cu privire la invocarea art. 53 din Constituție, prin Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, paragraful 21, Curtea a reținut, în esență, că ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă „reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional”. La paragraful 23 al aceleiași decizii, Curtea a precizat că ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă textul de lege criticat nu fac parte din această categorie de drepturi, astfel că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora și, de asemenea, să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, paragraful 29).

48. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

49. Cât privește critica referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 din Constituție, și a dreptului la apărare, prevăzut de art. 24 din Constituție, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: „dispozițiile art. 9 din Legea nr. 118/2010 [...] vizează exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor, în sensul că acesta este suspendat în perioada 3 iulie—31 decembrie 2010, și nu existența acestui drept”. În motivarea acestei decizii, instanța supremă a reținut că voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept, și că rațiunea acestei interpretări este impusă și de succesiunea în timp a actelor normative prin care legiuitorul a dispus, cu caracter temporar, măsura neaplicării dispozițiilor legale privind ajutoarele/indemnizațiile în anii 2011—2015. Totodată, prin Decizia nr. 9 din 19 februarie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că raționamentul evidențiat în considerentele Deciziei nr. 16 din 8 iunie 2015 se transpune în interpretarea dispozițiilor legale din actele normative care reglementează salarizarea în sectorul bugetar în perioada 2011—2017, prin care s-a stipulat că aceste prevederi care reglementează beneficiul ajutoarelor nu se aplică, respectiv că aceste ajutoare nu se acordă, interpretarea de principiu dată anterior păstrându-și actualitatea.

50. Cât privește posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor lor, prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a decis că „acțiunile având ca obiect acordarea ajutoarelor salariale de care beneficiază cadrele militare, polițiștii și funcționarii publici cu statut special la trecerea în rezervă sau direct în retragere formulate în temeiul art. 20 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. VII din Legea-cadru nr. 284/2010 introduse în perioada de suspendare a exercițiului dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații sunt prematur formulate”. La paragraful 100, instanța supremă a stabilit următoarele: „având în vedere că exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor prevăzute de art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 a fost suspendat prin prevederi legale succesive, speciale și derogatorii, începând cu anul 2011 și până la finele anului 2017, acțiunile promovate în această perioadă sunt prematur formulate, dreptul

nefiind actual. Pentru a se bucura de protecția juridică a acțiunii în justiție, dreptul subiectiv, pe lângă condiția de a fi recunoscut și ocrotit de lege, trebuie să îndeplinească și condiția de a fi actual”.

51. Având în vedere acestea, Curtea reține că susținerile privind încălcarea art. 21 și art. 24 din Constituție reprezintă, de fapt, o problemă de legalitate, asupra căreia s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție, iar nu una de constituționalitate, care să poată fi analizată de Curtea Constituțională.

52. Referitor la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 51, privind dreptul de petiționare, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauza de față.

53. În final, pentru toate aceste argumente, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate nu contravin nici prevederilor art. 11 și art. 20 din Constituție, prin raportare la actele internaționale invocate de autorii excepției.

54. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dan Avădanei, George Dumitriu, Adrian Ursan, Doru Grecu, Petru Pascal, Anghel Stoica, Petru Vasiliță și Ionel Ilie în Dosarul nr. 42.094/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Constantin Negrea și Daniela Stanciu în Dosarul nr. 9.217/30/2016 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Ionel Alexandrescu, Paul Apostol, Cezar Virgil Astănoaie, Virgil Bălăceanu, Ioan Bamboi, Laurențiu Liviu Barbu, Corneliu Bocai, Ioan Bogdan, Petru Borcan, Gheorghe Bucur, Bogdan Călăvie, Florin Canciuc, Remus Caproș, Valentin Carra, Gică Cerbu, Vasile Cerbu, Nicolae Cernat, Gheorghe Chelaru, Nicolae Chițu, Dorel Ciuhăț, Costel Ciupitu, Ionel Cojocar, Ion Coșcodaru, Nicolae Cosma, Mihai Crap, George Cristea, Teodor Croială, Gheorghe Damian, Neculai Valentin David, Neculai Diaconu, Gigel Dirilie, Gheorghe Dolcoș, Viorel Constantin Dumitrache, Nicolae Dumitrache, Daniel Duță, Dorel Luigi Dutcovici, Narcis Adrian Epuran, Tinel Frăsineanu, Iulian Gălățan, Octavian Gheorghe, Costel Ghiorghită, Viorel Giantău, Dumitru Gloambeș, Ion Gordeș, Panaite Grecu, Grigoraș Marcel, Florin Gruită, Paul Ioan Hangi, Adrian Harabagiu, Vasile Hermeneanu, Gelu Ibănescu, Remus Ilica, Aurel Ioniță, Tiberiu Iozsa, Vasile Ivan, Valentin Jalbă, Liviu Lazăr, Sorin Learschi, Nicolae Leonte, Virgil Leonte, Dumitru Lică, Neculae Liuță, Vasile Lupșe, Ionel Manolache, Lucian Manolache, Sergiu Marin, Marian Micheten, Gheorghe Mihai, Nelu Mîrșu, Marcel Moldovianu, Ioan Moraru, Gheorghe Motoc, Costică Năstase, Todorel Neacșu, Ștefan Oancea, Virgil Ononfrei, Sandi Oprișor, Gheorghe Partaș, Dorin Pascu, Viorel Ion Pascu, Ștefan Remus Pătrașcu, Valentin Petre, Dan Plăvițu, Vasile Postoiu, Ilie Rad, Gheorghe Radu, Florian Răpan, Marcel Cristinel Răcu, Marian Sârdan, Vasile Soare, Constantin Stan, Alexandru Tabără, Nicolae Ioan Tănase, Gheorghe Tane, Vasile Tătaru, Adrian Teodorescu, Simion Tocănel, Iulian Tudor Stevar, Petrică Țuțuianu, Didina Ursu, Niculae Vâlsan, Mihai Vasile, Daniel Vîrdol, Ion Vlaicu, Ioan Zaharia, Dorin Sima și de Iulian Olariu în Dosarul nr. 99/3/2015* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Marilena-Liliana Diaconu, Gheorghe Oprica, Nicolae Radu, Doru-Gheorghe Ardelean, Ana Baci, Marian Badila, Aneta Baltag, Marilena Banut, Tiberiu Ioan Baraian, Ioan-Cornel Bardan, Ilie Bobeiciuc, Alexandru Boboc, Tiberiu Gica Bota, Marcela Buzila, Gica Cadiu, Gabriel Caia, Dănuț Clonoschi, Roman-Eugen Coroiu, Vasile Culbece, Petru Sorin Dan, Daniel Dima, Petru Dobra, Georgeta Drăghici, Ioan Fit, Aurel Flonta, Constantin Frincu, Valentin Galdea, Constantin Georgescu, Marius Gheorghe, Maria Iordache, Lucian-Daniel Konrad, Vasile Lunguete, Maria Lupu, Dorin Mail, Nicolae Marincei, Dumitru Marocico, Ioan Maxim, Viorel Mesaros, Daniel Micoroi, Gavril-Aurel Minecan, Aurel Mocanu, Gheorghe Moldovan, Viorel Mot, Elena Violeta Munteanu, Dan Nedeloni, Nicolae Nistor, Niculina Nita, Marius Padurar, Constantin Cristian Popescu, Constantin Radutoiu, Carmen Daniela Roman, Gica Sarghi, Cornel Sforon, Paul Ioan Sigheartau, Gheorghe Petru Sirian, Gheorghe Stan, Adriana Stănescu Mogos, Niculae Stănescu Mogos, Petruta-Mariana Stoica, Vasile Eugen Suditu, Ioan Susan, Marius Danut Tache, Ovidiu Teodorescu, Petru Tira, Elena Visan, Constantin Lupu și Dumitru Iorgu în Dosarul nr. 11.575/3/2017 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Eugen Meran în Dosarul nr. 36.685/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Alexandru Pestrițu în Dosarul nr. 27.310/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioan Valer Andreica în Dosarul nr. 301/112/2017 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Kiss Sorin Dorel în Dosarul nr. 3.719/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind

reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea scoaterii definitive din fondul forestier național, fără compensare, de către Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. a terenului în suprafață de 81,0248 ha, în vederea realizării obiectivului de utilitate publică și de interes național „Deschiderea și punerea în exploatare a Carierei Roșia de Jiu, județul Gorj, la o capacitate de 8,0 milioane tone/an lignit”

Având în vedere prevederile art. 36 alin. (1) și (6), art. 38, 41 și 44 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1, art. 2 alin. (1) lit. e), art. 9, 14 și art. 28 alin. (3) și (5) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 867 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (2), art. 18 și 20 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 36 alin. (7) și art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă scoaterea definitivă din fondul forestier național, fără compensare, de către Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. a terenului forestier în suprafață de 81,0248 ha, în vederea realizării obiectivului de utilitate publică și de interes național „Deschiderea și punerea în

exploatare a Carierei Roșia de Jiu, județul Gorj, la o capacitate de 8,0 milioane tone/an lignit”.

(2) Terenul prevăzut la alin. (1) se află în proprietatea publică a statului și se compune din:

a) terenul în suprafață de 61,0237 ha, aflat în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva;

b) terenul în suprafață de 20,0011 ha, aflat în administrarea Ministerului Energiei, dobândit în condițiile Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, pentru care serviciile silvice sunt asigurate de către Ocolul Silvic Târgu Jiu și Ocolul Silvic Peșteana din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, Direcția Silvică Gorj.

(3) Terenul prevăzut la alin. (2) lit. a) este amplasat după cum urmează:

a) 6,1395 ha pe raza Ocolului Silvic Târgu Jiu, Direcția Silvică Gorj, în U.P. I Strâmba u.a. 1A% = 0,4600 ha, u.a. 1B% = 0,8400 ha, u.a. 2A% = 0,0086 ha, u.a. 2B% = 1,8839 ha, u.a. 5A% = 0,2472 ha, u.a. 5B% = 0,8477 ha și u.a. 6B% = 1,8521 ha;

b) 54,8842 ha pe raza Ocolului Silvic Peșteana, Direcția Silvică Gorj, în U.P. II Valea cu Apă u.a. 79% = 23,9404 ha, u.a. 80% = 19,4088 ha, u.a. 81A% = 7,1525 ha, u.a. 82A% = 2,3908 ha și u.a. 83A% = 1,9917 ha.

(4) Terenul prevăzut la alin. (2) lit. b) este amplasat după cum urmează:

a) 1,9548 ha pe raza Ocolului Silvic Târgu Jiu, Direcția Silvică Gorj, în U.P. I Strâmba u.a. 1B1% = 0,1038 ha, u.a. 1B5% = 0,1775 ha, u.a. 1A2% = 0,6205 ha, u.a. 5B1% = 0,0344 ha și u.a. 6B1% = 1,0186 ha;

b) 18,0463 ha pe raza Ocolului Silvic Peșteana, Direcția Silvică Gorj, în U.P. II Valea cu Apă u.a. 79% = 2,5450 ha, u.a. 80% = 2,3653 ha, u.a. 81A% = 1,5440 ha, u.a. 82A% = 0,3348 ha, u.a. 83A% = 0,2576 ha, u.a. 85A% = 0,0937 ha, u.a. 86A% = 4,7518 ha, u.a. 86V% = 0,5362 ha, u.a. 87% = 2,3679 ha și u.a. 94A% = 3,2500 ha.

(5) Scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului prevăzut la alin. (1) se face cu defrișarea vegetației forestiere.

(6) Beneficiarul scoaterii definitive din fondul forestier național a terenului prevăzut la alin. (1) este statul român.

(7) Terenul forestier prevăzut la alin. (1) se administrează de către Ministerul Energiei, după încheierea procesului-verbal de predare-primire, încheiat între părți, în condițiile legii.

Art. 2. — Masa lemnoasă de pe terenul prevăzut la art. 1 alin. (1) se va precompta și se va exploata conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 3. — Scoaterea definitivă a terenului prevăzut la art. 1 alin. (1) se face cu exceptarea de la plata obligațiilor bănești, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) În termen de 1 an de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin Direcția Silvică Gorj, Ocolul Silvic Târgu Jiu și Ocolul Silvic Peșteana, și Ministerul Energiei, prin Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A., vor încheia procesele-verbale de predare-primire a terenurilor prevăzute la art. 1, în prezența reprezentantului Gărzii Forestiere Râmnicu Vâlcea.

(2) Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. are obligația de a opera modificările intervenite în cartea funciară, ca urmare a schimbării destinației terenurilor prevăzute la art. 1 și a proceselor-verbale încheiate între părți, potrivit prevederilor art. 37 alin. (9) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Se interzice schimbarea destinației obiectivului „Deschiderea și punerea în exploatare a Carierei Roșia de Jiu, județul Gorj, la o capacitate de 8,0 milioane tone/an lignit” mai devreme de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, potrivit prevederilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea, Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, Direcția Silvică Gorj, Ocolul Silvic Târgu Jiu, Ocolul Silvic Peșteana și Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. răspund de aplicarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul apelor și pădurilor,

Adriana Petcu,
secretar de stat

Ministrul energiei,

Anton Anton

Viceprim-ministru, ministrul mediului,

Grațiana Leocadia Gavrilescu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 941 din 26 iunie 2019

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
Nr. 4.362 din 1 iulie 2019

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală

Văzând Referatul de aprobare nr. S.P. 7.914 din 21 iunie 2019 al Centrului de resurse umane în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere Avizul de principiu nr. 1.873 din 5 martie 2019 al Colegiului Medicilor din România, având în vedere Avizul de principiu nr. 915 din 24 aprilie 2019 al Colegiului Medicilor Stomatologi din România, având în vedere Avizul de principiu nr. 1.098 din 30 mai 2019 al Colegiului Medicilor Stomatologi din România, având în vedere prevederile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și ministrul educației naționale emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 și 671 bis din 1 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După curriculumul de pregătire în specialitatea urologie se introduce curriculumul de pregătire în specialitatea chirurgie stomatologică și maxilo-facială, valabil începând cu seria de rezidenți noiembrie 2019, conform anexei nr. 1.

2. Curriculumul de pregătire în specialitatea nefrologie se modifică și se înlocuiește cu curriculumul de pregătire în specialitatea nefrologie, valabil începând cu seria de rezidenți noiembrie 2019, conform anexei nr. 2.

3. Curriculumul de pregătire în specialitatea chirurgie dento-alveolară se modifică și se înlocuiește cu curriculumul de pregătire în specialitatea chirurgie dento-alveolară, valabil începând cu seria de rezidenți noiembrie 2019, conform anexei nr. 3.

Art. II. — Medicii rezidenți și medicii stomatologi rezidenți continuă pregătirea conform duratei de pregătire și curriculei în vigoare la data începerii pregătirii prin rezidențiat.

Art. III. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și al Ministerului Educației Naționale și instituțiile de învățământ medical superior din centrele universitare acreditate vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pintea

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru reacreditarea Muzeului Municipal Câmpulung
din Câmpulung, județul Argeș

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 309 din 25.06.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se reacreditează Muzeul Municipal Câmpulung, cu sediul în Câmpulung, județul Argeș.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 10 iulie 2019.
Nr. 2.697.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru acreditarea Muzeului Județean Mureș
din municipiul Târgu Mureș, județul Mureș

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 3.917/3.053/1.371 din 25.06.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează Muzeul Județean Mureș, cu sediul în municipiul Târgu Mureș, județul Mureș.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 10 iulie 2019.
Nr. 2.699.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

